

Sygn. akt II AKa 71/20

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 lipca 2020 r.

4. Sąd Apelacyjny w Szczecinie II Wydział Karny w składzie:

5. Przewodniczący: SSA Stanisław Kucharczyk (spr.)

6. Sędziowie: SA Andrzej Olszewski

7. SO del. do SA Dorota Mazurek

8. Protokolant: st. sekr. sądowy Anita Jagielska

9. przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Międzyrzeczu Agnieszki Perskawiec - Dominiak

10. po rozpoznaniu w dniu 15 lipca 2020 r. sprawy

11. T. S. (1)

12. oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

13. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

14. od wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. II Wydział Karny

15. z dnia 16 lutego 2018 r. sygn. akt II K 130/16

uchyla punkt I zaskarżonego wyroku i sprawę w zakresie czynu z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. przekazuje Sądowi Okręgowemu w Gorzowie Wlkp. do ponownego rozpoznania.

SSO del. Dorota Mazurek SSA Stanisław Kucharczyk SSA Andrzej Olszewski

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 71/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 16 lutego 2018 roku sygn. akt II K 130/16</p>	
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>1.3. Granice zaskarżenia</p>	
<p>1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć		

	wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				

1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obrońca oskarżonego zarzucił wyrokowi:</p> <p>1. mający wpływ na treść wyroku błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, iż oskarżony wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do wartości sprzedanych mu urządzeń, podczas gdy pokrzywdzonemu przed zakupem zostały wręczone spersonalizowane oferty ich sprzedaży w kwotach:</p> <p>- skrzęćarka – 3.600 złotych,</p> <p>- walcarka – 6.500 – 24.000 zł (w zależności od rodzaju),</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

- wyginarka – 3.950 zł,

- prasa hydrauliczna – 6.500 zł,

co spowodowało powstanie u pokrzywdzonego świadomości co do ich wartości rynkowej, a następnie za takie kwoty dokonano ich zakupu, jednakże z inicjatywy pokrzywdzonego kwoty wskazane na fakturach zakupu maszyn zostały zawyżone, w celu formalnego zwiększenia ich wartości,

2. mający wpływ na treść wyroku błęd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, iż oskarżony wprowadził pokrzywdzonego w błąd co do faktycznego producenta sprzedanych mu urządzeń, podczas gdy skręcarka, walcarka, wyginarka oraz prasa hydrauliczna zostały wyprodukowane przez oskarżonego, natomiast wiertarko-frezarka, przecinarka taśmowa, ploter plazmowy oraz

centrum sterowania maszyn zostały zakupione osobiście przez pokrzywdzonego od producenta, za pośrednictwem oskarżonego, na którego przedsiębiorstwo została wystawiona faktura VAT, a więc pokrzywdzony miał świadomość producenta każdej z odbieranych od oskarżonego maszyn, a ponadto sam pokrzywdzony w toku rozprawy wskazał, że nie wymagał od oskarżonego aby był producentem wszystkich maszyn i miał świadomość tego, że część z nich była wyprodukowana przez inny podmiot,

3. mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu iż urządzenia sprzedane pokrzywdzonemu nie były urządzeniami nowymi, gdyż użyte do ich produkcji części zostały wyprodukowane wiele lat temu, podczas gdy samo użycie w produkcji maszyn części

wyprodukowanych
przed laty,
stanowiących tw.
rezerwy
magazynowe, które
są fabrycznie nowe
a jedynie były
przez długi czas
składowane, a z
uwagi na
odpowiednią
konserwację nadają
się do użytku,
nie może prowadzić
do wniosku, iż
wyprodukowana
maszyna nie jest
nowa,

(.....),

7. naruszenie
przepisów
postępowania, tj.
art. 424 §1 k.p.k.
poprzez
sporządzenie
wadliwego
uzasadnienia,
nacechowanego
negatywnymi
emocjami do osoby
oskarżonego, co
podważa
bezstronność sądu
podczas całego
postępowania
dowodowego oraz w
trakcie
wyrokowania,
zawierającego
twierdzenia w żaden
sposób
nieudowodnione
oraz nie
zawierającego
omówienia istotnych
dowodów, co
spowodowało, że
wyrok nie poddaje

	<p>się kontroli instancyjnej.</p> <p>Z ostrożności obrończej, na wypadek nie podzielenia przez Sąd powyższych argumentów obrony, wyrokowi zarzucił:</p> <p>8. rażąco niewspółmierność kary wymierzonej oskarżonemu w punkcie 1 wyroku polegającą na wymierzeniu oskarżonemu kary pozbawienia wolności w nadmiernej wysokości nie uwzględniającej w sposób właściwy okoliczności popełnienia przestępstwa.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Za częściowo zasadne należało uznać zastrzeżenia apelującego zgłoszone do sposobu przeprowadzenia dowodów i ich oceny przeprowadzonej przez Sąd pierwszej instancji.</p>				

Jak zauważył to Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku kasacyjnego (s. 11-12 k. 842) odnośnie „zupełności postępowania dowodowego”, to wymaga ono uzupełnienia, chociażby o dodatkowe wyjaśnienia oskarżonego, zeznania świadków M. R. i J. D. czy konfrontacje pomiędzy tymi osobami na okoliczności wskazane przez Sąd Najwyższy na str. 11 uzasadnienia. Sąd Apelacyjny, po złożeniu przez obrońcę wniosku (k. 865) o przeprowadzenie innych jeszcze, dodatkowych czynności dowodowych związanych z zabezpieczeniem komputerów i telefonów M. R. i J. D. (a raczej pamięci tych urzędzeń), celem ustalenia zapisów dotyczących przedmiotowego zdarzenia, jak również w związku z potrzebą uzyskania dokumentów z operacji na rachunkach bankowych

wskazanych
świadców czy ich
bliskich, celem
ustalenia wpłat i
wypłat środków
pobieranych przez J.
D., co do których
także powinni także
wypowiedzieć się
oskarżony,
oskarżyciel
posiłkowy i świadek
J. D. - doszedł
do wniosku, że
względem na rozmiar
uzupełniającego
postępowania
dowodowego, iż
zaszła konieczność
przeprowadzenia
przewodu sądowego
na nowo przed
sądem pierwszej
instancji. Zresztą
postępowanie
dowodowe wymaga
uzupełnienia nie
tylko w ramach
zакreślonych przez
Sąd Najwyższy,
ale w szerszym
zakresie, z powodów
przedstawionych
niżej.

Jak zauważa to
Sąd Najwyższy w
uzasadnieniu
wyroku kasacyjnego
na str. 12 (ostatnie
zdanie 2 akapitu),
odnośnie
świadomości M. R.
co do wartości
maszyn, iż
świadomość ta
rzutuje na
zaistnienie
zarzucanego
oskarżonemu

przestępstwa, a przynajmniej na wysokość wyrządzonej szkody, gdyby doszło do ustalenia, że M. R. zdawał sobie sprawę, że wartość maszyn nie odpowiada zapłaconym za nie cenom. Jednakże podkreślić trzeba i co wymaga ponownego i wnikliwszego wyjaśnienia, m.in. poprzez uzupełniające przesłuchanie biegłego czy świadków, przedstawicieli Urzędu Skarbowego czy Agencji Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa, którzy oglądali maszyny dostarczone oskarżycielowi przez oskarżonego, iż równie istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia ma kwestia „nowości” (daty produkcji) maszyn, gdyż przecież niespełnienie przez oskarżonego wymogu „nowości i jakości, prokurator ujął w zarzucie jako jeden z elementów przestępnego działania oskarżonego (jako znamię czynu). Oczywistym jest, iż tak poszerzony materiał dowodowy będzie wymagał

ponownej, wnikliwej oceny również pod kątem okoliczności, na jakie zwrócili uwagę obrońcy w rozpoznawanej apelacji i uwzględnionej przez Sąd najwyższy kasacji, w części dotyczącej czynu z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i 12 kk.

Częściowo podzielić należało również zastrzeżenia skarżącego co do obrazu art. 424§1 kpk. Uzasadnienie sądu pierwszej instancji, w świetle przywołanego przepisu powinno być zwarte, ale zupełne. Sąd powinien wskazać nie tylko jakie fakty uznał za udowodnione lub nieudowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. I co do tej ostatniej kwestii brakuje rzeczowych i wyczerpujących rozważań dotyczących w szczególności wiarygodności wyjaśnień oskarżonego i zeznań świadków M. R. oraz J. D. poczynionych zgodnie z art. 7 kpk, zwłaszcza

w kwestiach, które zauważył Sąd Najwyższy. Ale nie tylko. W tym miejscu należy, w kontekście art. 424§1 kpk oraz art. 7 kpk, odnieść się do zarzutu sformułowanego przez obrońcę w punkcie 2 i dalszych zagadnień, które wymagały rozważenia przez Sąd Okręgowy.

Obrońca, stawiając ten zarzut nie zauważa kwestii, które on, a wcześniej i Sąd pierwszej instancji powinni mieć na względzie, a mianowicie czy M. R. co do daty produkcji maszyn, nowości, używalności, które nabywał od T. S. miał świadomość tego, iż one nie są nowe, a zeznając inaczej podawał nieprawdę. Zatem konieczne wydają się nie tylko pogłębione rozważania Sądu pierwszej instancji, poczynione oczywiście według reguł art. 7 i 4 kpk, ale także wyprzedzające tę czynność wnikliwsze postępowanie dowodowe. Podkreślić bowiem należy, iż ocena wypowiedzi zwłaszcza M. R. była nie była

wszechstronna i nie uwzględniała wielu okoliczności. W ramach wnikliwszego zbadania tych zagadnień Sąd Okręgowy powinien m.in. dokładnie przesłuchać świadków T. M. starszego komisarza Urzędu Skarbowego, jak również pracowników Agencji Rozwoju i Modernizacji Rolnictwa, którzy dokonywali oględzin maszyn zakupionych przez M. R. na okoliczność na jakiej podstawie pierwszy twierdził, iż maszyny nie były urządzeniami nowymi, a pozostali twierdzili przeciwnie i nie mieli w tym zakresie zastrzeżeń. Nieuniknionym, także gdy chodzi o ponowne przesłuchanie biegłego J. M., będzie dopytanie go, ale i świadka T. M. czy stan tych maszyn i to, iż nie były nowe, był widoczny „na pierwszy rzut oka” i to nawet dla osoby, która z mechaniką i maszynami nie ma do czynienia na co dzień. W tym zakresie jako konieczne wydaje się też wykorzystanie w niniejszym

postępowaniu i to szerszym zakresie materiałów z postępowania podatkowego prowadzonego przez Urząd Skarbowy w M., o które do tego Urzędu Sąd powinien się zwrócić m.in. dla weryfikacji wypowiedzi i twierdzeń stron prezentowanych w niniejszej sprawie, a zwłaszcza M. R. co do nowości czy wartości maszyn. Dalej Sąd Okręgowy powinien wszechstronnie i obiektywnie wypytywać o szczegóły dotyczące tych zagadnień, w tym również dopytać strony oraz biegłego o zaplecze oskarżonego potrzebne do produkcji sprzedawanych maszyn (hala produkcyjna, warsztat, magazyn, miejsca spotkań handlowych, itp.), które mają również znaczenie przy ocenie świadomości rzetelności kontrahenta, jego zdolności co do wywiązania się z umowy i przygotowania skomplikowanych urządzeń, które musiały spełniać określone

wymagania (nowe maszyny). Z taką samą wnikliwością i wszechstronnością przeprowadzić weryfikację wiarygodności każdego dowodu mającego znaczenie dla rozstrzygnięcia, zgodnie z regułami art. 410, 7, 4 i 5 §2 kpk, co nie stoi w sprzeczności ze zwięzłością w prezentowaniu swojego stanowiska w pisemnych motywach wyroku.

Sąd Apelacyjny stwierdza, iż zabrakło także w dowodzeniu i rozważanych Sądu pierwszej instancji pochylenia się nad jeszcze jedną kwestią, a mianowicie świadomości stron transakcji co do statusu oskarżonego jako płatnika VAT-u i wpływu tej okoliczności na poczynania M. R.. Zastanowienia bowiem wymaga czy ta okoliczność nie była bardzo istotną i przesądzającą o tym, iż M. R., nie wiedząc, iż oskarżony nie ma takiego statusu, chociaż łatwo mógł to ustalić, zdecydował się na zakup u T. S. (1) oferowanych przez

niego maszyn. A jednocześnie czy oskarżony nie zataił przed oskarżycielem posiłkowym ten fakt i czy na tym nie polegało jego działanie oszukańcze wobec M. R..

Sąd pierwszej instancji, powtarzając postępowanie dowodowe i oceniając dowody nie powinien tracić z pola widzenia i takiej hipotezy, że obaj kontrahenci mieli świadomość, tak co zawyżenia cen na fakturach, jak i nienowości maszyn (w końcu oskarżyciel posiłkowy sam też miał je wyszukiwać i miał podpowiadać ich ceny, kupować kilka z nich u innego producenta, a oskarżony miał je jedynie refakturować, M. R. prowadził obrót gospodarczy innymi przedmiotami) oraz przy tym obaj zdawali sobie sprawę co do tego, kto był ich faktycznym producentem, jak również sprawdzić warunki dotacji pod kątem tego czy M. R. musiał kupować maszyny od producenta.

Dalej Sąd pierwszej instancji powinien, przy przeprowadzaniu dowodów i ich weryfikacji, mieć na uwadze i taką wersję czy czasem obaj świadomie nie współdziałali w ustalaniu zawyżonych cen maszyn, fakturowaniu i ich rozliczaniu, dla uzyskania maksymalnego dofinansowania przez M. R. z (...) i wygospodarowania z niego jak najwięcej środków na inne cele, a więc i w konsekwencji nie podjęli razem działań na szkodę instytucji finansującej przedsięwzięcie gospodarcze M. R..

Kwestia statusu oskarżonego jako płatnika VAT-u i wpływ tej okoliczności na poczynania M. R. powinna być przez Sąd pierwszej instancji weryfikowania także w innych aspektach, mając na uwadze i to, że w zeznaniach z dnia 23.12.2016 roku M. R. mówi o tym, iż był zdziwiony kontrolą Urzędu Skarbowego

i nie wiedział, że jak się występuje do Urzędu Skarbowego o te kwestie (zwrot VAT), to Urząd to kontroluje.

Podkreślenia

wymaga, iż to przecież Urząd Skarbowy, jako pierwszy ujawnił nieprawidłowości związane z rozliczaniem dotacji i oceną stanu maszyn kupionych przez M. R. od T. S.. Dalej, odnośnie spodziewanej kontroli przez Urząd Skarbowy środków otrzymanych przez pokrzywdzonego, to M. R. wypowiada się niejednolicie, podobnie jak w wielu innych kwestiach, co powinno być rozważone, w świetle powyższych uwag, także pod kątem tego, czy pomiędzy oskarżonym, a oskarżycielem posiłkowym nie doszło do zawarcia swoistego „układu” w załatwianiu dofinansowania z (...) i rozliczaniu środków oraz czy za tym przemawia chociażby sposób rozliczania środków z udziałem J. D.? Rozważania należałoby poszerzyć o rzeczową, a nie

bezkrytyczną ocenę interesu M. R. we wchodzeniu w taki układ z oskarżonym, oraz ocenę wcześniejszej działalności gospodarczej T. S., który, jak wynika z jego karalności, przekraczał już normy prawnokarne w działalności gospodarczej. Odnośnie jeszcze oceny wypowiedzi M. R. co do braku jego interesu w przewartościowaniu maszyn czy w poświadczaniu nieprawdy co do ich „nowości”, to przecież w aktach sprawy są symptomy wskazujące na to (maile jakie przywołuje obrońca, a i przecież podstawowym założeniem osób podejmujących takie działania jest liczenie na to, iż „się uda”. A w niniejszej sprawie rozważenia wymaga i taka teza czy nie było tak, iż to dociekliwość kontrolerów Urzędu Skarbowego zamysły i działania M. R. i T. S. zniweczyła, a którzy bez większych problemów stwierdzili, iż maszyny nie są nowe, oskarżony nie

jest płatnikiem VAT-u, a zatem M. R. nie spełnia warunków dofinansowania i musi zwrócić VAT Urzędowi Skarbowego. Ta sytuacja natomiast mogła wywołać u oskarżyciela posiłkowego, przy akceptacji dotychczasowych działań M. R. przez banki i (...), zaskoczenie i kolejne działania wobec oskarżonego celem odzyskania od T. S. środków, które przez niego stracił.

Przypomnieć jedynie wypada, w odniesieniu do uchybień podniesionych przez obrońcę, iż Sąd pierwszej instancji, zgodnie z regułą art. 4 kpk, tak przy przeprowadzaniu dowodów, jak i przy ich ocenie, powinien zachować zasadę obiektywizmu, czego, co do okoliczności wskazanych w uzasadnieniu apelacji, zabrakło.

Zatem biorąc powyższe pod uwagę, w tym w szczególności zakres niepełnego postępowania dowodowego (okoliczności

<p>wskazanych wyżej koniecznych do wyjaśnienia i dowodów potrzebnych do przeprowadzenia), jak i szeroki rozmiary wadliwej oceny dowodów dotyczącej zagadnień decydujących o odpowiedzialności karnej oskarżonego, zaszła konieczność uchylecia wyroku sądu pierwszej instancji co do czynu I i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania (art. 437§2 kpk).</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów. Alternatywnie wniósł o zmianę skarżonego wyroku poprzez obniżenie wymierzonej oskarżonemu za czyn pierwszy kary i orzeczenie kary łagodniejszej.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za</p>			

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Żądania zgłoszone we wniosku apelacyjnym okazały się niezasadne. Straciły na aktualności w sytuacji wydania orzeczenia kasatoryjnego przez Sad Najwyższy i pojawienia się nowych okoliczności w ponownym postępowaniu odwoławczym wskazujących na potrzebę uchylenia wyroku co do punktu I i przekazania sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		

1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na	# art. 437 § 2 k.p.k.	

	nowo przewodu w całości		
Zwiążle o powodach uchylenia			
<p>Jak podkreśla się w piśmiennictwie i judykaturze ponowne przeprowadzenie przewodu sądowego w całości z przyczyn dowodowych dotyczy sytuacji, gdy sąd pierwszej instancji nieprawidłowo przeprowadził dowody lub ocenił dowody, albo gdy sąd pierwszej instancji w ogóle nie ujawni żadnych dowodów, choć oprze na nich wyrok (zob. D. Świecki, Komentarz, WKP 2018, teza 45 do art. 539a k.p.k., J. Matras, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, WKP 2018, teza 9 do art. 437 k.p.k., A. Bojańczyk, T. Razowski, Krytycznie o próbie ograniczenia orzekania kasatoryjnego w procesie karnym - uwagi na tle art. 437 § 2 k.p.k., Państwo i Prawo 2017, nr 10, s. 83.) Stanowisko to znajduje</p>			

odzwierciedlenie w orzeczeniach Sądu Najwyższego (por. wyroki: z dnia 15 marca 2018 r., sygn. akt II KS 4/18, z dnia 9 października 2018 r., sygn. akt III KS 20/18 oraz z dnia 20 grudnia 2018 r., sygn. akt IV KS 29/19). Konieczność przeprowadzenia wszystkich dowodów na rozprawie przed sądem pierwszej instancji będzie również zachodziła, gdy nieprawidłowe przeprowadzenie większości dowodów w sądzie pierwszej instancji spowoduje niemożność poddania ocenie tych prawidłowo przeprowadzonych. Innymi słowy, postępowanie przed sądem pierwszej instancji powinno też zostać przeprowadzone ponownie, jeżeli w kontekście wszystkich okoliczności istotnych dla prawidłowego rozstrzygnięcia w kwestii odpowiedzialności karnej, z obiektywnego punktu widzenia nie prowadziło ono do możliwości poczynienia trafnych ustaleń

przez sąd pierwszej instancji. I tak w tej sprawie było zważywszy na wiele kwestii istotnych dla rozstrzygnięcia niewyjaśnionych w postępowaniu dowodowym i w rozważaniach sądu. Tak więc konieczność ponownego przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości, jako przesłanka uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, która wynika z art. 437 § 2 zdanie drugie in fine k.p.k., powinna zostać oceniona nie tylko w aspekcie ilościowym, tj. co do każdego dowodu, ale także w aspekcie jakościowym, tj. co do prawidłowej oceny materiału dowodowego, której w postępowaniu pierwszoinstancyjnym też zabrakło.

Mając te uwagi na względzie Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, iż w tej sprawie wystąpiły warunki z art. 437§2 kpk dające możliwość wydania wyroku ksatoryjnego i przekazania sprawy, co do czynu z art.

286§1 kk i 294§1
kk w zw. z art. 12
kk, do ponownego
rozpoznania Sądowi
Okręgowemu w
Gorzowie Wlkp.

Przy ponownym
rozpoznaniu sąd
pierwszej instancji
powinien mieć na
względnienie
sposobu Sąd
odwoławczego
poczynione wyżej
przy odnoszeniu
się do zarzutów
apelacji obrońcy
oskarżonego.

Zalecenia Sądu
Apelacyjnego
dotyczące dalszego
postępowania,
pomimo
konieczności
przeprowadzenia
przewodu sądowego
w całości, nie
eliminują
możliwości
skorzystania przez
Sąd Okręgowy z art.
442§2 kpk, co do
dowodów, które nie
miały wpływu na
uchylenie wyroku.

5.3.1.3.1.

Konieczność
umorzenia
postępowania

art. 437 § 2 k.p.k.

Zwięźle o powodach
uchylenia i
umorzenia ze
wskazaniem
szczegółnej

podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Szczegółowe wskazania co do dalszego postępowania Sąd Apelacyjny przedstawił przy omawianiu zarzutów apelacji obrońcy. Sprowadzają się one do ponownego bezpośredniego przeprowadzenia dowodów, za wyjątkiem tych, które nie miały wpływu na treść rozstrzygnięcia, z koniecznością zwrócenia szczególnej uwagi, przy ich przeprowadzaniu, na okoliczności, które - zdaniem Sądu Apelacyjnego i Sądu Najwyższego - nie zostały dostrzeżone czy należycie ocenione.			

<p>Wyniki postępowania dowodowego przeprowadzonego ponownie mogą doprowadzić Sąd pierwszej instancji do odmiennych ustaleń faktycznych, jak również mogą wywołać konieczność innej oceny prawnej zachowania oskarżonego. Sąd Okręgowy powinien baczyć na to, iż wyrok został zaskarżony tylko na korzyść oskarżonego, co jednak nie oznacza, iż nie może dojść do zmiany opisu (znamion) czynu czy kwalifikacji prawnej, byleby tylko nowe ustalenia nie naruszały zasady tożsamości czynu, a kwalifikacja nie była mniej korzystna dla oskarżonego.</p>		
<p>1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>Nie ma</p>		
<p>6. Koszty Procesu</p>		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	Uchylenie wyroku sprawia, iż o kosztach procesowych będzie rozstrzygał Sąd pierwszej instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie.	
7. PODPIS		
SSO del. Dorota Mazurek SSA Stanisław Kucharczyk SSA Andrzej Olszewski		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie co do odpowiedzialności karnej za czyn z art. 286§1 kk w zw. z art. 294§1 kk i art. 12 kk	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	

# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana